

خلاصه:

مقدمه:

مفصل شانه، شایع ترین مفصل بدن باشد که دچار دررفتگی می شود. عوارض در رفتگی قدامی شانه شامل آسیبهای عصبی، آسیب های عروقی، آسیب های استخوانی (شکستگی های همراه) و پارگی های عضلات روتاتور کاف می باشد. هدف از این مطالعه بررسی ارزش تشخیصی سونوگرافی در تشخیص دررفتگی قدامی شانه و تایید جا اندازی مناسب آن بود.

مواد و روشها:

در یک مطالعه مشاهده ای آینده نگر که در دپارتمان طب اورژانس دانشگاه علوم پزشکی تبریز بر روی بیماران مشکوک به دررفتگی قدامی شانه انجام دادیم، ارزش تشخیصی سونوگرافی در تشخیص دررفتگی قدامی شانه و تایید جا اندازی مناسب آن را مورد بررسی قرار دادیم.

نتایج:

۶۳ نفر (۷۰٪) از بیماران مرد و ۲۷ نفر (۳۰٪) زن بودند. میانگین سنی بیماران مرد $29/96 \pm 8/19$ سال و میانگین سنی بیماران زن $30 \pm 8/64$ سال بود. تفاوت معنی داری از نظر میانگین سنی در بین بیماران دو جنس وجود نداشت ($P=0/987$). دررفتگی شانه در بین بیماران مورد مطالعه ۴۹ بیمار (۹۸٪) از نوع ساب کوراكوئید و در یک بیمار (۲٪) از نوع ساب کلاویکولار بود.

تکنیک جاناندازی در رفتگی شانه در بین بیماران مورد مطالعه از نوع Traction-Contraction بود.

نتیجه گیری:

نتیجه سونوگرافی شانه در بیماران مورد مطالعه در تشخیص جا اندازی دررفتگی قدامی شانه در ۴۵ بیمار جااندازی موفق و در ۵ بیمار جااندازی ناموفق گزارش کرده بود.

نتیجه سونوگرافی شانه در بیماران مورد مطالعه در کنترل جااندازی مفصل دچار رفتگی قدامی در ۴۹ بیمار وجود دررفتگی و در ۴۱ بیمار فاقد دررفتگی شانه گزارش کرده بود.

حساسیت، ویژگی، ارزش اخباری مثبت و منفی سونوگرافی در تشخیص دررفتگی مفصل شانه به ترتیب ۰/۹۴، ۰/۹۵، ۰/۹۵/۵ و ۰/۹۲/۷ بود.

کلمات کلیدی:

در رفتگی شانه، سونوگرافی، کارایی